

er allerede en praksis på området, og vi kan ikke se, hvorfor den praksis ikke skulle fastsættes ved lov, ligesom vi gør på boligområdet.

Med hensyn til at ændre grænseværdierne er vi lidt mere tvivlende, fordi der foreligger meget lidt videnskabeligt materiale om det spørgsmål. Vi har en kæmpe udfordring i bare at overholde de grænseværdier, der er i dag, og vi synes også, det er vigtigere at koncentrere sig om det frem for, om man så må sige, at gå længere ned på nuværende tidspunkt.

Så er der spørgsmålet om en handlingsplan. Det er vi sådan set positive over for, men det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at det er trafikforligets partier kommet et stykke vej med. Det er måske lidt flot, når både ministeren og hr. Eyvind Vesselbo siger, at man har tilbudt forligspartierne at afsætte 100 mio. kr. Jeg tror, at for historiskrivningens skyld må jeg sige, at sidste gang, vi diskuterede spørgsmålet her i Folketinget, var det os, der fremførte forslaget, og det var først, da der tegnede sig et alternativt flertal uden om regeringen, der for alvor kom fart i handlingerne. Men det ændrer ikke vores glæde over, at det er lykkedes at skaffe penge til en foreløbig handlingsplan, og vi vil gøre vores til, at de bliver brugt så fornuftigt og bredt som muligt i alle dele af det danske samfund. Men det skal vi jo diskutere nærmere, når der foreligger et oplæg fra trafikministeren.

Så er der spørgsmålet om byfornyelseslovgivning, som vi gerne vil kigge på, og så er der spørgsmålet om brug af støjsvag asfalt og støjsvage dæk. Noget af det er jo EU-reguleret, det kan vi klare ad den vej, men andet kunne vi måske med fordel selv tage fat på. Støjsvag asfalt er under meget hastig udvikling, og der kommer om ikke månedligt, så i hvert fald årligt nye typer asfalt på banen. Derfor skal man nok, og det gælder sådan set også dækkene, gøre sig umage med at definere hvor, hvordan, hvilken type asfalt, osv. Det er meget afhængigt af tid og sted og af, hvilke opgaver der skal løses, så jeg ved ikke, om det er så enkelt. Men princippet som sådan er jo fornuftigt nok.

Endelig er der punkt 6, som handler om, at man skal være erstatningspligtig. Som ministeren var inde på, foreligger der jo en domstolspraksis, som vi synes vil være drønsvær at ændre. Men hvis vi gør det lovpligtigt, at man ikke må lave lydanlæg, der udsender over 55 dB, har vi allerede sikret boliger langs vejene meget. Vi synes, det er den bedste del af forslaget, og in-

entionerne bag det står vi som sagt sammen om.

Formanden:

Tak til hr. Martin Lidegaard, og så er vi vist nået frem til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Homann.

Morten Homann (SF):

Jeg vil sige tak til ordførerne for behandlingen og skal ikke gøre det længere end højst nødvendigt.

Jeg vil godt sige tak til Socialdemokraterne og Enhedslisten, som ikke er til stede, for en fælles støtte, og også tak til De Radikale for støtte langt hen ad vejen til punkterne i beslutningsforslaget.

Jeg stiller mig knap så fortrøstningsfuld over for vejstøjsproblemernes løsning som miljøministeren, regeringspartierne og Dansk Folkeparti, al den stund at hvis man ikke vil sikre dels en forpligtende, langsigtet plan for, hvordan vi kan afhjælpe generne for de mest støjramte boliger, dels sikre egentlig bindende grænseværdier, efterlader man en usikkerhed og efterlader også nogle alvorlige støj- og sundhedsproblemer hos de mennesker, det drejer sig om.

Kl. 20.35

Jeg vil sige, at jeg heller ikke er imponeret over de 100 mio. kr., der ligesom har været det gennemgående tema i regeringspartiernes forsvare. Selvfølgelig er det langt bedre at afsætte 100 mio. kr. fordelt over en årrække, end det er ingenting at afsætte. Men det er ikke imponerende, og som det også blev nævnt under debatten, ligger det jo under det ambitionsniveau, som blev gennemført under den tidligere regering, og dermed også langt under det ambitionsniveau, som er nødvendigt for at afhjælpe problemet. Men fred være med det. 100 mio. kr. er selvfølgelig et skridt i den rigtige retning og bedre end ingenting, men det må og skal ikke blive en sovepude for ikke at gøre mere ved støjproblemerne.

Vi må konstatere, at som det ser ud nu efter førstebehandlingen, er der ikke flertal for forslaget. Men jeg kan love, at vi vil følge området meget nøje, og jeg nægter at tro på, at det er sidste gang, vi får lejlighed til at diskutere regeringens i SF's øjne ret uambitiøse støjstrategi.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.